

ΕΤΟΣ 66ον

18 Νοεμβρίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (3416)

Η ΘΕΟΜΑΧΟΣ ΑΦΡΟΣΥΝΗ

Πρίν από μερικά χρόνια τὰ λεωφορεία τῆς Ἀγγλίας εἶχαν «διακοσμηθεῖ» μέ ἓνα σύνθημα, πού εἶχε πατρονάρει ὁ μεγαλύτερος ἴσως θεωρητικός τῆς σύγχρονης ἀθεΐας Ρίτσαρντ Ντόκινς. Τό σύνθημα ἔλεγε: «Ὁ Θεός πιθανότατα δέν ὑπάρχει. Ἐπομένως σταματήστε νά ἀνησυχεῖτε καί ἀπολαῦστε τή ζωή σας». Ἐάν ὁ Ντόκινς εἶχε διαβάσει προσεκτικά τή σημερινή παραβολή, θά εἶχε διαπιστώσει ὅτι ὁ Θεός εἶναι ὁ μόνος πού ἐνδιαφέρεται ἀληθινά νά ἀπολαμβάνουμε τή ζωή μας· καί μάλιστα, ὄχι μόνο ἐδῶ, ἀλλὰ καί μετά ἀπό ἐδῶ.

Ἔχουν καί οἱ πλούσιοι ἄγχος;

Εἶναι φανερό ὅτι γι' αὐτό ὁ Χριστός χαρακτήρισε τόν πλούσιο τῆς παραβολῆς «ἄφρονα». Οὐσιαστικά ἤθελε νά τοῦ πεῖ: Ἐσύ, πού εἶσαι τόσο ἰκανός στή «διοίκηση ἐπιχειρήσεων», δέν ἐπιτρέπεται νά βλέπεις τὰ πράγματα τόσο μωπικά. Θά ἔπρεπε νά διαχειρίζεσαι τὰ ὑπάρχοντά σου βλέποντας τόσο μακριά, ὥστε νά χαίρεσαι τή ζωή σου ὄχι μόνο «eis ἔτη πολλὰ», ἀλλὰ καί μετά τόν βιολογικό σου θάνατο. Ἐσύ, ὅμως, οὔτε καί τώρα φαίνεται νά περνᾷς καλά, ἀφοῦ «σφόδρα ὀδυνώμενος καί πάσχων», κατά τόν ἅγιο Κύριλλο, ἐπαναλαμβάνεις γεμάτος ἄγχος τή φράση «τί νά κάνω;»· μιά φράση, πού ταιριάζει περισσότερο σέ φτωχοῦς παρά σέ πλούσιους σάν κι ἐσένα. Θά μπορούσες πολὺ πιό εὐκόλα καί πιό ἀποδοτικά νά ἔκανες εὐρυχωρία στίς ἀποθήκες σου ἀδειάζοντας τοὺς παλαιούς καρπούς σέ «γαστέρες πενήτων» καί συγχρόνως «θησαυρίζοντας θησαυροὺς ἐν οὐρανῶ».

«Καί ἔστω», συνεχίζει ὁ ἅγιος Κύριλλος, «τοὺς καρπούς τοὺς ἐξασφάλισες στίς καινούργιες ἀποθήκες σου. Τὰ “ἔτη πολλὰ”, ὅμως, ἀπό ποῦ θά τά ἐξασφαλίσεις; Μή καί τοῦτο γέννημα σόν; Μή καί τοῦτο ἀγαθόν σόν;». Καί ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος τόν ἐπιπλήττει: «Δέν ξέρεις ὅτι ἡ ζωή μας “ἀτίμῃ ἐστι πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δέ ἀφανιζομένη”; Ἐπομένως, πρίν κάνεις ὀτιδήποτε θά ἔπρεπε νά λές: «Ἐάν ὁ Κύριος θελήσῃ καί ζήσωμεν» (Ἰακ. 4,13). Ἀντίθετα,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιβ' 16-21, η' 8)

Τό ἀγαθό εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω πού συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχῇ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τί τι εἶσαι; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὅσα ἀκούειν, ἀκούετω.

ἐσὺ ἀγνοώντας τὸν Θεὸ διακηρύττεις, κατὰ τὸν ἅγιο Θεοφύλακτο: «Οὐδένα θέλω κοινωνόν. Μὲ κανένα δὲν θέλω νὰ τὰ μοιρασῶ. Δικά μου εἶναι· δὲν εἶναι τοῦ Θεοῦ. Μόνος μου λοιπόν θὰ τὰ ἀποηλαύσω. Οὐ τὸν Θεὸν προσηλήσομαι εἰς τὴν τούτων ἀπόηλαυσιν. Οὔτε μὲ τὸν Θεὸ δὲν θέλω νὰ τὰ μοιρασῶ».

«Νοῦς ἀποστάς ἀπὸ Θεοῦ»

Ἰδοὺ λοιπόν, πῶς ἡ ἀφροσύνη τῆς φιλοκτημοσύνης καὶ φιλαργυρίας ἀργὰ ἢ γρήγορα ὀδηγεῖ σὲ ἐωσφορική ἀποστασία ἀπὸ τὸν Θεό. Καταλήγει ὁ πλούσιος νὰ βλέπει τὸν Θεό, ὅπως ὁ ταλαίπωρος ὁ Ντόκις, σάν ἀπειλή γιὰ τὴ δῆθεν «εὐτυχία» του καὶ σάν «διεκδικητὴ» τῶν δῆθεν «ἀγαθῶν» του. Ἄρα ἡ πλεονεξία εἶναι κάτι χειρότερο ἀπὸ τὴν «εἰδωλοπλατρία», ὅπως τὴν ὀνομάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀφοῦ μπορεῖ νὰ καλλιιεργήσει στὸν πλεονέκτη θεομάχο διάθεση, ὀδηγώντας τον στὴ βλάσφημη κραυγή: «Φύγε ἀπὸ μένα. Δὲν θέλω νὰ ξέρω τὸ θέλημά σου... Τί θὰ κερδίσω ἂν σέ ἐπικαλοῦμαι καὶ προσεύχομαι σέ σένα;» (Ἰωβ 21,14).

«Ἦ τῆς ἀλλογίας», ξεσπάει δικαιολογημένα ὁ Μέγας Βασίλειος. Μοναδικό «κέρδος» γιὰ τὸν πλούσιο εἶναι νὰ ἔχει νὰ φάει, νὰ πιεῖ καὶ νὰ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ του γιὰ πολλὰ χρόνια. Μὰ μπορεῖ νὰ χορτάσει ἡ ψυχὴ μὲ ὑλικά ἀγαθὰ; «Μόνο ἂν ἦταν κοίρου ἡ ψυχὴ σου», συνεχίζει μὲ πρωτοφανὴ ὀξύτητα ὁ θεοφάντωρ τῆς Καισαρείας, «μόνο τότε θὰ τῆς ἔταξες τέτοια δῆθεν καλοπέραση. Τόσο ἀποκτηνωμένος εἶσαι νὰ τὴν ταῖζεις μὲ τίς τροφές τῆς σάρκας, καὶ ὅσα ὁ ἀφεδρώνας ὑποδέχεται, αὐτὰ νὰ τῆς παραπέμψεις;»

Ἄπαιτηση φορολόγων ἢ παράδοση εἰς Θεὸν Λόγον;

Τελικά τὰ «πολλὰ χρόνια», πού περίμενε νὰ ζήσει ὁ πλούσιος, δὲν ἦταν οὔτε μία μέρα. Τό ἴδιο βράδυ, κάποιοι «φοβεροὶ ἄγγελοι ὡσπερ ἀπηνεῖς φορολόγοι» θὰ πήγαιναν νὰ «ἀπαιτήσουν» τὴν ψυχὴ του. Ὁ δίκαιος ἄνθρωπος, ἴλεε ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος, «οὐκ ἀπαιτεῖται τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ ὁ ἴδιος τὴν πα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τὴν ἐξῆς παραβολὴν. «Ἐνὸς ἀνθρώπου πλουσίου τὰ χωράφια ἔφεραν ἑσοδείαν μεγάλην καὶ ἐσκέπτετο μέσα του, “Τί νὰ κάνω, ἐπειδὴ δὲν ἔχω πού νὰ συγκεντρώσω τοὺς καρπούς μου;” καὶ εἶπε, “Αὐτὸ θὰ κάνω: Θὰ κατεδαφίσω τὶς ἀποθῆκες μου καὶ θὰ χτίσω μεγαλύτερες καὶ θὰ συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ θὰ πῶ εἰς τὴν ψυχὴν μου, Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, γιὰ πολλὰ χρόνια· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου”. Ὁ Θεὸς ὁμως τοῦ εἶπε, “Ἄνόντε, αὐτὴν τὴν νύχτα ζητοῦν ἀπὸ σέ τὴν ψυχὴν σου. Ἐκεῖνα δὲ πού ἐτοιμάσες, ποιὸς θὰ τὰ πάρῃ;”. Αὐτὰ παθαίνει ἐκεῖνος πού θησαυρίζει διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ δὲν φροντίζει νὰ γίνῃ πλούσιος ὡς πρὸς τὸν Θεόν. Ἐνῶ ἔλεγε αὐτά, ἐφώνησε, «Ἐκεῖνος πού ἔχει αὐτιά διὰ νὰ ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ».

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ*).

ραδίδει στὸν Θεὸ καίρων καὶ ἀγαλλόμενος. Ἐνῶ ὁ ἁμαρτωλὸς, πού ἔχει καταντήσῃ τὴν ψυχὴν του σκέτῃ σάρκα, τὴν ἔχει κάνει νὰ εἶναι δυσαπόσπαστη ἀπὸ τὸ σῶμα. Γι' αὐτὸ κι αὐτοὶ πού θὰ ἔρθουν νὰ τὴν πάρουν, θὰ τὴν ἀρπάξουν, χωρὶς ἐκεῖνη νὰ θέλῃ». Ἐκεῖνη λοιπὸν τῆ στιγμῆ, τί θὰ τὴν ὠφελήσουν ὅλα αὐτὰ τὰ «ἀγαθὰ», πού εἶχε μαζέψει; Ποιὸς θὰ τὰ καρπωθεῖ;

Ὅταν τὸ 306 π.Χ. ὁ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς κατέλαβε τὰ Μέγαρα καὶ τὰ Πηλιόνη, θέλοντας νὰ δείξῃ ὅτι εἶναι καλλιέργημένος ἄνθρωπος, ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴν τύχη τοῦ Μεγαρέως φιλοσόφου Στίλπωνος. Ὅταν οἱ στρατιῶτες τοῦ βρῆκαν τὸν γέροντα φιλόσοφο, ὁ Δημήτριος τὸν χαιρέτησε μὲ σεβασμὸ καὶ τὸν ρώτησε, μήπως τοῦ ἄρπαξαν τίποτε ἀπὸ τὰ πράγματά του. Τότε ὁ Στίλπων μὲ κάποια εἰρωνεία τοῦ ἀπάντησε: «Δὲν εἶδα κανέναν νὰ κουβαλᾷ τὰ πράγματά μου. Ἡ δική μου περιουσία εἶναι τέτοια πού δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ μοῦ τὴν ἀρπάξῃ, γιατί τὴν ἔχω κρυμμένη μέσα μου. Πόλεμος γὰρ οὐ λαφυραγωγεῖ ἀρετὴν».

Προφανῶς πολλοὶ «ἐν σκιᾷ καθήμενοι» πρὸ Χριστοῦ –καὶ φυσικὰ καὶ μετὰ Χριστόν μή χριστιανοί– ἦταν καὶ εἶναι πολὺ πιὸ μυαλωμένοι ἀπὸ τὸν ἀνόητο πλούσιο τῆς παραβολῆς. Ὅμως ὁ Χριστὸς δὲν ἤρθε νὰ μᾶς διδάξῃ μιὰ νεφελῶδη ἠθικὴ καὶ ἀρετολογία, καὶ μάλιστα μὲ τὴν ἀπειλή τοῦ θανάτου. Ἦρθε νὰ «μαρτυρήσῃ τῇ ἀληθείᾳ». Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι Αὐτὸς εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ χαρὰ τοῦ κόσμου· καὶ ἡ ἐκ μέρους μας ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ κατὰ τὸ δικό του θέλημα διαχείριση ὅλων τῶν χαρισμάτων του ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα, ἀπὸ ἐδῶ καὶ τώρα νὰ μοιραζόμεστε μὲ Αὐτὸν τὸν ἀνεξάντλητο καὶ ἀναφαίρετο «πλοῦτο τῆς δόξας τῆς κληρονομίας του ἐν τοῖς ἁγίοις» (Ἐφεσ. 1,18).

Ἀρχιμ. Β. Λ.

18 Νοεμβρίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ
Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος († 306). Ρωμανού μάρτυρος († 308).
Ζακχαίου διακόνου († 307). Ἀναστασίου νεομάρτυρος ἐκ Παραμυθίας († 1743).
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιβ΄ 16-21.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Νοεμβρίου, ΙΓ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Γαλ. γ΄ 23 - δ΄ 5 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιη΄ 18-27.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφείο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο ξεκίνησε τό Σάββατο 20 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Εἶναι ἀνοικτό καί ἀπροϋπόθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς
- Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς
- Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας
- Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία.

• Πληροφορίες σιά τηλέφωνα: 210 7272313-314-316.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Jean Daniéλου

Η ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑΙΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Μετάφραση· Θεοφάνης Δρακόπουλος Δρθ

(Α΄ ἔκδοση, διαστάσεις 15X22 ἐκ., σελ. 632)

Μία μνημειώδης μελέτη τοῦ διαπρεποῦς ἀκαδημαϊκοῦ, πού ἀναφέρεται στήν πρώτη χριστιανική περίοδο καί τή δογματική λειτουργική ἐξέλιξη τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων ἐν μέσῳ ἰουδαϊκῶν μεσσιανικῶν κινήματων καί ἐτερόκλητων γνωστικῶν σχολῶν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργική· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---